

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 24. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Köln – Nemčija) – Arcor AG & Co. KG proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-55/06) ⁽¹⁾

(Telekomunikacije — Uredba (ES) št. 2887/2000 — Dostop do krajevne zanke — Načelo stroškovne naravnosti — Stroški — Obresti na vloženi kapital — Amortizacija osnovnih sredstev — Ocena krajevne telekomunikacijske infrastrukture — Tekoči in pretekli stroški — Osnova za izračun — Dejanski stroški — Plačani in predvideni stroški — Izkaz stroškov — Analitični model od spodaj navzgor in od zgoraj navzdol — Podrobna nacionalna zakonodaja — Diskrecijske pravice nacionalnih regulativnih organov — Sodno varstvo — Procesna avtonomija držav članic — Načeli enakovrednosti in učinkovitosti — Sodno izpodbijanje odločitev o odobritvi cen priglašnemu obratovalcu s strani upravičencev — Dokazno breme — Nadzorni in sodni postopek)

(2008/C 142/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Köln

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Arcor AG & Co. KG

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Ob udeležbi: Deutsche Telekom AG

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Verwaltungsgericht Köln – Razlaga členov 1(4), 3(3) in 4 Uredbe (ES) št. 2887/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o razvezanem dostopu do krajevne zanke (UL L 336, str. 4).

Izrek

1. Obresti na vloženi kapital in amortizacija osnovnih sredstev, uporabljenih za vzpostavitev krajevne zanke, se prištevajo med stroške, ki jih je treba upoštevati v skladu z načelom stroškovne naravnosti cen razvezanega dostopa do krajevne zanke iz člena 3(3) Uredbe (ES) št. 2887/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o razvezanem dostopu do krajevne zanke.

2. Nacionalni regulativni organi morajo v okviru uporabe načela stroškovne naravnosti cen razvezanega dostopa do krajevne zanke iz člena 3(3) Uredbe št. 2887/2000 pri določanju osnove za izračun stroškov priglašnega obratovalca upoštevati dejanske stroške, in sicer stroške, ki jih je priglašeni obratovalec že plačal, ter predvidene stroške, pri čemer slednji po potrebi temeljijo na oceni stroškov zamenjave omrežja ali nekaterih njegovih elementov.

3. Nacionalni regulativni organ lahko na podlagi člena 4(2)(b) Uredbe št. 2887/2000 od priglašnega obratovalca zahteva, da mu predloži primerne informacije o listinah, ki izkazujejo stroške, ki se upoštevajo v okviru uporabe načela stroškovne naravnosti cen razvezanega dostopa do krajevne zanke. Glede na to, da v pravu Skupnosti ni določb v zvezi z računovodskimi listinami, ki bi se preverjale, o tem, ali so predložene listine najprimernejše za potrebe stroškovnega računovodstva, v skladu z veljavnim pravom odločajo izključno nacionalni regulativni organi.

4. Pravo Skupnosti ne izključuje možnosti, da se nacionalni regulativni organi v okviru uporabe načela stroškovne naravnosti cen razvezanega dostopa do krajevne zanke, če ni na voljo popolnih in razumljivih računovodskih listin, pri določanju stroškov oprejo na analitični model stroškov od spodaj navzgor ali od zgoraj navzdol.

5. Podrobnejši nacionalni ukrepi, katerih uvedbo državam članicam omogoča člen 1(4) Uredbe št. 2887/2000, ne smejo preprečiti učinkovanja načela stroškovne naravnosti cen razvezanega dostopa do krajevne zanke iz člena 3(3) navedene uredbe.

6. Iz določb člena 4(1) in (2) Uredbe št. 2887/2000 izhaja, da imajo nacionalni regulativni organi pri preizkušanju cen, ki jih priglašeni obratovalci zaračunavajo za zagotavljanje razvezanega dostopa do krajevne zanke, glede na načelo oblikovanja cen iz člena 3(3) navedene uredbe, široke pristojnosti, ki obsegajo presojo različnih vidikov teh cen in celo spreminjanje predlaganih cen. Te široke pristojnosti se nanašajo tudi na stroške, ki jih imajo priglašeni obratovalci, na primer na obresti na vloženi kapital in amortizacijo osnovnih sredstev, na osnovo za izračun teh stroškov in na modele računovodskega izkaza navedenih stroškov.

7. Države članice so v okviru procesne avtonomije, ki jo uživajo, ob upoštevanju načel enakovrednosti in učinkovitosti sodnega varstva izključno pristojne za določanje pristojnih sodišč, vrste spora in zato tudi oblike sodnega nadzora v zvezi z odločitvami nacionalnih regulativnih organov o odobritvi cen priglašeni obratovalcev za razvezani dostop do njihove krajevne zanke. Glede na to mora nacionalno sodišče zagotoviti, da se obveznosti, ki izhajajo iz Uredbe št. 2887/2000 glede razvezanega dostopa do krajevne zanke v skladu z načelom oblikovanja cen iz člena 3(3) navedene uredbe, dejansko upoštevajo, in sicer pod preglednimi, pravičnimi in nediskriminacijskimi pogoji.

8. Člen 4(1) Uredbe št. 2887/2000 v zvezi s členom 5a(3) Direktive Sveta 90/387/EGS z dne 28. junija 1990 o vzpostavitvi notranjega trga za telekomunikacijske storitve z uvedbo zagotavljanja odprtosti omrežij, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 1997, zahteva, da nacionalna sodišča notranja procesna pravila, ki urejajo vlaganje pritožb, razlagajo in uporabljajo tako, da lahko odločitev nacionalnega regulativnega organa o odobritvi cen razvezanega dostopa do krajevne zanke sodno izpodbija ne le podjetje, ki je naslovnik take odločitve, temveč tudi upravičenci v smislu navedene uredbe, na katerih pravice lahko take odločitve vplivajo.
9. Uredbo št. 2887/2000 je treba razlagati tako, da mora v postopku nadzora nad oblikovanjem cen razvezanega dostopa do krajevne zanke, ki ga nacionalni regulativni organ vodi v skladu s členom 4 navedene uredbe, dokaz, da njegove cene upoštevajo načelo stroškovne naravnosti cen, predložiti priglašeni obratovalec. Države članice pa morajo določiti, kakšna je porazdelitev dokaznega bremena med nacionalnim regulativnim organom, ki je sprejel odločitev o odobritvi cen priglašene obratovalca, in upravičencem, ki to odločitev izpodbija. Države članice morajo v skladu s svojimi procesnimi pravili in ob upoštevanju skupnostnih načel učinkovitosti in enakovrednosti sodnega varstva določiti tudi pravila porazdelitve tega dokaznega bremena za primer sodnega izpodbijanja odločitve nacionalnega regulativnega organa o odobritvi cen priglašene obratovalca za razvezani dostop do njegove krajevne zanke.

(¹) UL C 96, 22.4.2006.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van koophandel Hasselt – Belgija) – Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars proti Willemu Van Leukenu

(Zadeva C-197/06) (¹)

(Priznavanje diplom — Direktiva 89/48/EGS — Nepremičninski posrednik)

(2008/C 142/04)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank van koophandel Hasselt

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

Tožena stranka: Willem Van Leuken

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Rechtbank van koophandel Hasselt – Razlaga členov 3 in 4 Direktive Sveta 89/48/EGS z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta (UL 1989, L 19, str. 16) – Obveznost za nepremičninskega posrednika s sedežem v državi članici, ki izvaja dejavnost posredovanja v drugi državi članici, da zadosti pogojem opravljanja tega poklica, ki jih zakonodaja te države nalaga na podlagi Direktive – Zahteva celo v primeru pogodbe o sodelovanju med tem posrednikom in posrednikom, ki je pridobil licenco v zadevni državi.

Izrek

Člena 3 in 4 Direktive Sveta 89/48 z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta, kot je bila spremenjena z Direktivo 2001/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2001, nasprotujeta zakonodaji države članice, ki pogojuje opravljanje dejavnosti, kot so te v postopku v glavni stvari, na njenem ozemlju s strani osebe s sedežem v drugi državi članici v položaju, v katerem je tožena stranka v postopku v glavni stvari, s pridobitvijo dovoljenja, katerega podelitev je odvisna od uspeha na preizkusu usposobljenosti s pravnege področja.

(¹) UL C 165, 15.7.2006.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. aprila 2008 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Labour Court – Irska) – Impact proti Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

(Zadeva C-268/06) (¹)

(Direktiva 1999/70/ES — Določbi 4 in 5 okvirnega sporazuma o delu za določen čas — Zaposlovanje za določen čas v javni upravi — Pogoji zaposlitve — Plačilo in pokojnine — Obnovitev pogodb o zaposlitvi za določen čas za obdobje do osmih let — Procesna avtonomija — Neposredni učinek)

(2008/C 142/05)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Labour Court